

<p>מירא- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ראיה- proof</p>	<p>♦ חולקים- disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>
מקרא- key:	

בבא קמא- הגוזל עצים		Talmud Navigator												
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
הגוזל את הגר ונשבע לו ומת - הרי זה משלם קרן וחומש לכהנים ואשם למזבח, שנאמר: (במדבר ה') ואם אין לאיש גואל להשיב האשם אליו האשם המושב לה' לכהן מלבד איל הכפורים אשר יכפר בו עליו.														ק
היה מעלה את הכסף ואת האשם ומת - הכסף ינתן לבניו, והאשם ירעה עד שיסתאב, וימכר ויפלו דמיו לנדבה.														ק
נתן הכסף לאנשי משמר ומת - אין הירושין יכולין להוציא מידם, שנאמר: (במדבר ה') ואיש אשר יתן לכהן לו יהיה.														ק
נתן הכסף ליהויריב ואשם לידעיה - יצא אשם ליהויריב וכסף לידעיה, אם קיים האשם - יקריבוהו בני ידעיה, ואם לא - יחזיר ויביא אשם אחר, שהמביא גזילו עד שלא הביא אשמו - יצא, הביא אשמו עד שלא הביא גזילו - לא יצא.														ק
נתן את הקרן ולא נתן את החומש - אין החומש מעכב.														ק
אשם - זה קרן, המושב - זה חומש.	ת"ר:													ק
או אינו אלא אשם זה אילו? ולמאי נפקא מינה? לאפוקי מדרבא														ק
גזל הגר שהחזירו בלילה - לא יצא, החזירו חצאין - לא יצא, מ"ט? אשם קרייה רחמנא	דאמר רבא:													ק
כשהוא אומר: מלבד איל הכפורים, הוי אומר: אשם - זה קרן.														ק
אשם - זה קרן, המושב - זה חומש.	תניא אידך:													ק
או אינו אלא אשם זה חומש? למאי נפקא מינה? לאפוקי ממתניתין														ק
נתן לו את הקרן ולא נתן לו את החומש - אין החומש מעכב, אדרבה, חומש מעכב	דתנן:													ק
כשהוא אומר: (במדבר ה') והשיב את אשמו בראשו וחמישיתו, הוי אומר: אשם - זה קרן.														ק
אשם - זה קרן, המושב - זה חומש, ובגזל הגר הכתוב מדבר.	תניא אידך:													ק
או אינו אלא המושב זה כפל, ובגניבת הגר הכתוב מדבר?														ק
כשהוא אומר: והשיב את אשמו בראשו וחמישיתו, הרי בממון המשתלם בראש הכתוב מדבר.														ק
גזל הגר שהחזירו בלילה - לא יצא, החזירוהו חצאין - לא יצא מאי טעמא? אשם קרייה רחמנא.	גופא, אמר רבא:													ק
גזל הגר שאין בו שוה פרוטה לכל כהן וכהן - לא יצא ידי חובתו מ"ט? דכתיב: האשם המושב, עד שיהא השבה לכל כהן וכהן.	ואמר רבא:													ק
אין בו למשמרת יהויריב ויש בו למשמרת ידעיה, מהו?	בעי רבא:													ק
היכי דמי?														ק
אילימא דיהביה לידעיה במשמרת ידעיה														ק
הא אית ביה														ק
לא צריכא, דיהביה לידעיה במשמרתו דיהויריב, מאי? מי אמרינן: כיון דלאו משמרתו הוא ולא כלום הוא, או דלמא כיון דלא חזי ליה, מעיקרא לידעיה קאי?														ק
תיקו.														ק
כהנים, מהו שיחלקו גזל הגר כנגד גזל הגר? מי אמרינן: אשם קרייה רחמנא, מה אשם אין חולקין אשם כנגד אשם, אף גזל אין חולקין גזל הגר כנגד גזל הגר, או דלמא גזל הגר ממונא הוא?	בעי רבא:													ק
אשם קרייה רחמנא.	הדר פשטה: [רבא]													ק
כהנים אין חולקין גזל הגר כנגד גזל הגר, מ"ט? אשם קרייה רחמנא.	רב אחא בריה דרבא מתני לה בהדיא, אמר רבא:													ק
כהנים, בגזל הגר, יורשין הוו או מקבלי מתנות הוו?	בעי רבא:													ק
למאי נפקא מינה?														ק

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>מימרא-statement- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזל עצים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק
כגון שגזל חמץ ועבר עליו הפסח, אי אמרת יורשין הוון, היינו האי דירתי מורית, ואי אמרת מקבלי מתנות הוון, מתנה קאמר רחמנא דניתוב להו, והא לא קא יהיב להו מידי, דעפרא בעלמא הוא?													ק
אפילו אם תימצי לומר מקבלי מתנה הוון, הא לא איבעיא לן, דההיא מתנה אמר רחמנא דניתוב להו, אלא כי קמבעיא לן - כגון שנפלו לו עשר בהמות בגזל הגר, מחייבי לאפרושי מיניהו מעשר או לא? יורשין הוון	רב זעירא בעי הכי:												ק
קנו בתפיסת הבית - חייבין	דאמר מר:												ק
או דלמא מקבלי מתנות הוון													ק
הלוקח והניתן לו במתנה - פטור ממעשר בהמה	ותנן:												ק
מאי?													ק
עשרים וארבע מתנות כהונה ניתנו לאהרן ולבניו, וכולן ניתנו בכלל ופרט וכלל וברית מלח, כל המקיימן - כאילו מקיים כלל ופרט וכלל וברית מלח, כל העובר עליהם - כאילו עובר על כלל ופרט וכלל וברית מלח ואלו הן: עשר במקדש, וד' בירושלים, ועשר בגבולים	ת"ש:												ק
עשר במקדש: חטאת בהמה, וחטאת העוף, ואשם ודאי, ואשם תלוי, וזבחי שלמי צבור, ולוג שמן של מצורע, ומותר העומר, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות													ק
וארבע בירושלים: הבכורה, והביכורים, והמורם מן התודה ואיל נזיר, ועורות קדשים													ק
ועשרה בגבולין: תרומה, ותרומת מעשר, וחלה, וראשית הגז, והמתנות, ופדיון הבן, ופדיון פטר חמור, ושדה אחוזה, ושדה חרמים, וגזל הגר													ק
וקא קרי מיהת מתנה, ש"מ: מקבלי מתנות הוון, ש"מ.													ק
נתן את הכסף לאנשי משמרוכו!													ק
ש"מ: כסף מכפר מחצה, דאי לא מכפר, הוה אמינא מהדר ליורשין, מ"ט? אדעתא דהכי לא יהב ליה.	אביי:												ק
אלא מעתה, חטאת שמתו בעליה תיפוק לחולין, דאדעתא דהכי לא אפרשה													ק
חטאת שמתו בעליה, הלכתא גמירי לה דלמיתה אזלא.	אמרי:												ק
אלא מעתה, אשם שמתו בעליו ליפוק לחולין, דאדעתא דהכי לא אפרשיה													ק
אשם נמי הלכתא גמירי לה: כל שבחטאת מתה - באשם רועה.													ק
אלא מעתה, יבמה שנפלה לפני מוכה שחין תיפוק בלא חליצה, דאדעתא דהכי לא קדשה עצמה													ק
התם אגן שהדי דמינא ניחא לה בכל דהו, כדריש לקיש													ק
טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו.	דאמר ר"ל:												קיא
נתן את הכסף ליהויריב וכו'.													קיא
נתן אשם ליהויריב וכסף לידעיה - יחזיר כסף אצל אשם, דברי רבי יהודה	תנו רבנן: [רבי יהודה]												קיא
יחזיר אשם אצל כסף.	חכמים:												קיא
היכי דמי?													קיא
אילימא דיהיב ליה אשם ליהויריב במשמרתו דיהויריב, וכסף לידעיה במשמרתו דידעיה													קיא
זה זכה בשלו וזה זכה בשלן													קיא
הכא במאי עסקינן - דיהיב אשם ליהויריב במשמרתו דיהויריב, וכסף לידעיה במשמרתו דיהויריב	רבא:												קיא
כיון דלאו משמרת דידעיה היא - לידעיה קנסינן ליה, הלכך יחזיר כסף אצל אשם	רבי יהודה סבר:												קיא
שלא כדון הוא עבוד בני יהויריב דקיבלו אשם מקמי כסף, הלכך לדידהו קנסינן להו ויחזור אשם אצל כסף.	רבנן סברי:												קיא
לדברי רבי יהודה, אם קדמו בני יהויריב והקריבו את האשם, יחזור ויביא אשם אחר ויקריבוהו בני ידעיה, וזכו הללו במה שבידן.	תניא, אמר רבי:												קיא

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement-מימרא ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
למאי חזי? אשם פסול הוא	אמרין:										⚡		קיא.	
לעורו.	רבא:										!	◇	קיא.	
לדברי רבי יהודה, אם קיים אשם - יחזיר אשם אצל כסף.	תניא, אמר רבי:										■	◇	קיא.	
והא רבי יהודה יחזיר כסף אצל אשם אית ליה											⚡		קיא.	
הכא במאי עסקינן - כגון דנפק משמרתו דיהיריב ולא תבעו, והא קמ"ל, דאחולי אחילו גבייהו.											!	◇	קיא.	
לדברי רבי יהודה, אם קיים אשם - יחזור כסף אצל אשם.	תניא אידך, אמר רבי:										■	◇	קיא.	
פשיטא, הכי אית ליה											⚡		קיא.	
הכא במאי עסקינן - כגון דנפיק משמרתם דהני ודהני ולא תבעו, מהו דתימא אחולי גבי הדדי, קמ"ל דאמרין: כיון דלא תבעי להדרו ברישא.											!	◇	קיא.	
שהמביא גזילו עד שלא הביא אשמו וכו'.												■	קיא.	
מנהני מילי?												^	קיא.	
דאמר קרא: (במדבר ה') האשם המושב לה' לכהן מלבד איל הכפורים אשר יכפר בו, מכלל דכסף ברישא.	רבא:										!	◇	קיא.	
אלא מעתה, (במדבר כ"ח) מלבד עולת הבקר, הכי נמי מכלל דמוספין ברישא?	ההוא מרבנן לרבא:										⚡	◇	קיא.	
מנין שלא יהא דבר קודם לתמיד של שחר? תלמוד לומר: (ויקרא ו') וערך עליה העולה	והתניא:										⚡		קיא.	
העולה - עולה ראשונה	ואמר רבא:										■	⚡	קיא.	
אנא (במדבר ה') מאשר יכפר בו נפקא ליה, ועדיין לא כיפר.	אמר ליה: [רבא]										!	◇	קיא.	
נתן לו את הקרן וכו'.												■	קיא.	
מנין שאם הביא מעילתו ולא הביא אשמו, אשמו ולא הביא מעילתו, שלא יצא? תלמוד לומר: (ויקרא ה') באיל האשם ונסלח לו.	ת"ר:											■	◇	קיא.
ומנין שאם הביא אשמו עד שלא הביא מעילתו, שלא יצא? תלמוד לומר: באיל האשם, האשם בכבר.												■	◇	קיא.
יכול כשם שאיל ואשם מעכבים, כך חומש מעכב? תלמוד לומר: באיל האשם ונסלח לו, איל ואשם מעכבים בהקדש, ואין חומש מעכב												■	◇	קיא.
וילמד הקדש מהדיוט והדיוט מהקדש, הקדש מהדיוט - מה אשם דהתם קרן, אף אשם דהכא קרן, והדיוט מהקדש - מה הקדש אין חומש מעכב, אף הדיוט נמי אין חומש מעכב.												■	◇	קיא.
הדרן עלך הגזול עצים.													◇	

מימרא-statement ■
 קושיא-challenge ⚡
 שאלה-question ^
 תירוץ-answer !
 ראיה-proof ■

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מקרא-key:

בבא קמא-הגזול ומאכיל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
הגזול ומאכיל את בניו, והניח לפניהם - פטורין מלשלם													■
ואם היה דבר שיש בו אחריות - חייבין לשלם.													■
גזול ולא נתייאשו הבעלים, ובא אחר ואכלו ממנו, רצה - מזה גובה, רצה - מזה גובה מאי טעמא? כל כמה דלא נתייאשו הבעלים, ברשותיה דמריה קאי.	רב חסדא:												◊
הגזול ומאכיל את בניו, והניח לפניהם - פטורין מלשלם	תנן:											⚡	◊
תיובתא דרב חסדא												⚡	
כי תניא ההיא - לאחר יאוש.	אמר לך רב חסדא:											!	◊
אם הניח לפניהם - פטורין מלשלם.													■
זאת אומרת: רשות יורש כרשות לוקח דמי	רמי בר חמא:											♦	◊
רשות יורש לאו כרשות לוקח דמי, והכא במאי עסקינן - כשאכלום.	רבא:											♦	◊
אם היה דבר שיש בו אחריות - חייבין לשלם	הא מדקתני סיפא:											⚡	◊
מכלל דרישא בגזילה קיימת עסקינן												⚡	
הכי קאמר: אם הניח להם אביהם אחריות נכסים - חייבין לשלם.	אמר לך רבא:											!	◊
לא דבר שיש בו אחריות ממש, אלא אפילו פרה וחורש בה, חמור ומחמר אחריו - חייבין להחזיר מפני כבוד אביהן	והא מתני ליה רבי לרבי שמעון בריה:											⚡	◊
כי שכיבנא, ר' אושעיא נפיק לוותי, דתריצנא מתני' כוותיה	אלא אמר רבא:											!	◊
הגזול ומאכיל את בניו - פטורין מלשלם הניח לפניהם, גזילה קיימת - חייבין, אין הגזילה קיימת - פטורין. הניח להם אביהם אחריות נכסים - חייבין לשלם.	דתני רבי אושעיא:											!	◊
אין הגזילה קיימת - פטורין.	אמר מר:											⚡	◊
נימא, תיהוי תיובתא דרב חסדא												⚡	
כי תניא ההיא - לאחר יאוש.	אמר לך רב חסדא:											!	◊
גזילה קיימת - חייבין לשלם.	אמר מר:											⚡	◊
נימא, תיהוי תיובתא דרמי בר חמא												⚡	
כי תניא ההיא - לפני יאוש.	אמר לך רמי בר חמא:											!	◊
רב אדא בר אהבה מתני להא דרמי בר חמא אהא:													◊
הניח להן אביהן מעות של רבית, אע"פ שיודעין שהן של רבית - אין חייבין להחזיר													◊
זאת אומרת: רשות יורש כרשות לוקח דמי	רמי בר חמא:											♦	◊
לעולם אימא לך: רשות יורש לאו כרשות לוקח דמי, ושאיני הכא, דאמר קרא: (ויקרא כ"ה) אל תקח מאתו נשך ותרבית, אהדר ליה כי היכי דנחי בהדך, לדידיה קא מזהר ליה רחמנא, לבריה לא מזהר ליה רחמנא.	רבא:											♦	◊
מאן דמתני לה אמתניתין, כ"ש אברייתא, מאן דמתני לה אברייתא, אבל אמתניתין - רמי בר חמא כרבא מתני לה.													◊
הגזול ומאכיל את בניו - פטורין מלשלם, הניח לפניהם - גדולים חייבין לשלם, קטנים פטורין מלשלם, ואם אמרו גדולים אין אנו יודעין חשבונות שחשב אבינו עמך - פטורין.	ת"ר:												◊
משום דאמרי אין אנו יודעין פטורים?												⚡	
הכי קאמר: גדולים שאמרו יודעים אנו חשבונות שחשב אבינו עמך, ולא פש לך גביה ולא מידי - פטורין.	רבא:												◊
הגזול ומאכיל בניו - פטורין מלשלם, הניח לפניהם ואכלום - בין גדולים בין קטנים חייבין.	תניא אידך:												◊
קטנים מי מייחיב? לא יהא אלא דאזיק אזוק?												⚡	
הכי קאמר: הניח לפניהם ועדיין לא אכלום - בין גדולים בין קטנים חייבין.	רב פפא:												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-kev:</p>	

בבא קמא-הגוזל ומאכיל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הניח להם אביהם פרה שאולה - משתמשין בה כל ימי שאלתה, מתה - אין חייבין באונסיה, כסבורים של אביהם היא וטבחהו ואכלוה - משלמין דמי בשר בזול.	רבא:										■	◊
הניח להם אביהם אחריות נכסים - חייבין לשלם.											■	◊
איכא דמתני לה ארישא, ואיכא דמתני לה אסיפא.											■	◊
מאן דמתני לה ארישא, כל שכן אסיפא, ופליגא דרב פפא מאן דמתני לה אסיפא, אבל ארישא לא, והיינו דרב פפא											■	◊
היתה פרה גנובה לו וטבחה בשבת - חייב, שכבר חייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת היתה פרה שאולה לו וטבחה בשבת - פטור, שאיסור שבת ואיסור גניבה באין כאחד.	דא"ר פפא:										■	◊
(ויקרא ה') והשיב את הגזילה אשר גזל - מה ת"ל אשר גזל? יחזיר כעין שגזל, מכאן אמרו: הגזול ומאכיל את בניו - פטורין מלשלם	ת"ר:										■	◊
הניח לפניהן - בין גדולים בין קטנים חייבין	[ת"ק]										◆	◊
גדולים חייבין, קטנים פטורין.	משום סומכוס אמרו:										◆	◊
בר חמוה דרבי ירמיה טרק גלי באפיה דרבי ירמיה, אתא לקמיה דרבי אבין											○	◊
שלו הוא טובע.	אמר: [רבי אבין]										■	◊
והא מיייתנא סהדי דאחוקי ביה בחיי דאבוה	א"ל: [רבי ירמיה]										⚡	◊
וכי מקבלין עדים שלא בפני בעל דין?	א"ל: [רבי אבין]										⚡	◊
ולא?	[רבי ירמיה]										⚡	◊
בין גדולים בין קטנים חייבין	והא קתני:										■	⚡
הרי מחלוקת סומכוס בצידך.	א"ל: [רבי אבין]										!	◊
איכפל כולי עלמא וקאי כסומכוס לאפקוען לדידי?	אמר: [רבי ירמיה]										⚡	◊
אדהכי איגלגל מילתא אתא ומטא לקמיה דרבי אבהו											○	◊
לא שמיע לכו הא דרב יוסף בר חמא א"ר אושעיא?	אמר: [רבי אבהו]										⚡	◊
תינוק שתקף בעבדיו, וירד לתוך שדה של חבירו ואמר שלי הוא, אין אומרים נמתין עד שיגדיל, אלא מוציאין מידו מיד, ולכשיגדיל יביא עדים ונראה	דאמר רב יוסף בר חמא אמר רבי אושעיא:										■	⚡
מי דמי? התם הוא דמפקינן מיניה - דלא קיימא ליה חזקה דאבוה, אבל היכא דאית ליה חזקה דאבוה - לא.											!	◊
מקבלין עדים שלא בפני בעל דין.	רב אשי א"ר שבתאי:										■	◊
וכי מקבלין עדים שלא בפני בעל דין?	תהי בה ר' יוחנן:										⚡	◊
כגון שהיה הוא חולה או עדי חולים, או שהיו עדיו מבקשין לילך למדינת הים ושלחו לו ולא בא.	קיבלה מיניה ר' יוסי בר חנינא:										■	◊
מקבלין עדים שלא בפני בעל דין.	רב יהודה אמר שמואל:										■	◊
כגון דפתחו ליה בדיניה ושלחו ליה ולא אתא, אבל לא פתחו ליה בדינא, מצי א"ל: אנא לב"ד הגדול אזילנא.	מר עוקבא, לדידי - מיפרשא לי מיניה דשמואל:										■	◊
אי הכי, כי פתחו ליה נמי מצי א"ל: לב"ד הגדול אזילנא											⚡	◊
כגון דנקט דיסקא מבית דין הגדול.	רבינא:										!	◊
מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין	רב:										◆	◊
אין מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין.	רבי יוחנן:										◆	◊
אסברה לך טעמיה דרבי יוחנן, אמר קרא: (שמות כ"א) והועד בבעליו ולא ישמרנו, אמרה תורה: יבא בעל השור ויעמוד על שורו.	רב ששת לרבי יוסי בר אבהו:										■	◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-kev:</p>	

בבא קמא-הגוזל ומאכיל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק
הלכתא: מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין ואפי' עומד וצווח, ואי אמר נקיטו לי זימנא עד דמייתינא סהדי ומרענא ליה לשטרא - נקטינן ליה אי אתא - אתא, אי לא אתא - נטרינן ליה בה"ב, אי לא אתא - כתבינן פתיחא עלויה תשעין יומין תלתין קמאי לא נחתינן לנכסיה - דאמר: קא טרח בזווי וניזוף, מציעאי נמי לא נחתינן ליה לנכסיה - דאמר: דלמא לא אשכח למיזף וקא טרח ומזבין, בתראי נמי לא נחתינן לנכסיה - דאמר: לוקח גופיה קא טרח בזווי, לא אתא - כתבינן אדרכתא אניכסיה.	רבא:												◊
והני מילי דאמר אתינא, אבל אמר לא אתינא - לאלתר כתבינן.													◊
והני מילי במלוה, אבל בפקדון - לאלתר כתבינן.													◊
וכי כתבינן - אמרקעי, אבל אמטלטלי לא, דלמא שמיט ואכיל להו מלוה למטלטלי, וכי אתי ליה ומייתי סהדי ומרע ליה לשטרא, לא משכח מידי למיגבה, ואי אית ליה מקרקעי למלוה - כתבינן.													◊
ולא היא, אדרכתא אמטלטלי לא כתבינן אף על גב דאית ליה מקרקעי, חיישינן שמא תכסיף.													◊
וכי כתבינן אדרכתא - מודעינן ליה.													◊
והני מילי דמיקרב, אבל מירחק לא													◊
ואי מירחק ואיכא קרובים, אי נמי איכא שיירתא דאזלי ואתו התם, משהינן ליה תריסר ירחי שתא עד דאזלא ואתי שיירתא													◊
כי הא דרבינא שהא למר אחא תריסר ירחי שתא, עד דאזלא ואתי שיירתא מבי חוזאי.													◊
ולא היא, התם איניש אלימא הוה, אי הויה מטיא אדרכתא לדידה לא הוה אפשר לאפוקי מיניה, אבל הכא לא נטרינן ליה אלא עד דאזיל שליחא בתלתא בשבתא ואתא בארבעה בשבתא ולחמשא בשבתא קאי בדיניה.													◊
האי שלווחא דרבנן מהמינינן ליה כבי תרי. וה"מ לשמתא, אבל לפתיחא, כיון דממונא קא מחסר ליה, דקא בעי ליה למיתב ליה זווי לספרא - לא.	רבינא:												◊
יהבינן זימנא אפומא דאיתתא ואפומא דשיבבי. ולא אמרן אלא דליתיה במתא, אבל איתיה במתא לא, דאמרין: אימר לא אמרו ליה, דאמרי אשכחינהו שליחא דב"ד ואמר ליה.	רבינא:												◊
ולא אמרן אלא דלא חליף אבבא דבי דינא, אבל חליף אבבא דבי דינא לא, אמרי: אשכחוה בי דינא ואמרי ליה.													◊
ולא אמרן אלא דאתי ביומיה, אבל לא אתי ביומיה לא, אימא: אישתלווי אשתלי.													◊
האי מאן דכתיב עליה פתיחא על דלא אתי לדינא - עד דאתי לדינא לא מקרעינן ליה, על דלא ציית לדינא - עד דציית לא מקרעינן ליה.	רבא:												◊
ולא היא, כיון דאמר צייתנא - קרעינן ליה.													◊
קובעים זמן שני וחמישי ושני, זמנא וזמנא בתר זמנא, ולמחר כתבינן.	רב חסדא:												◊
רב אסי איקלע בי רב כהנא, חזא ההיא איתתא דאזמנה לדינא בפניא, ובצפרא כתיב עלה פתיחא													◊
לא סבר לה מר להא דאמר רב חסדא: קובעין זמן שני וחמישי ושני?	א"ל: [רב אסי]												◊
ה"מ גברא, דאניס וליתיה במתא, אבל איתתא, כיון דאיתיה במתא ולא אתיא - מורדת היא.	א"ל: [רב כהנא]												◊
לא יהבינא זמנא לא ביומי ניסן ולא ביומי תשרי, לא במעלי יומא טבא ולא במעלי שבתא אבל מניסן לבתר יומי ניסן, וביומי תשרי לבתר תשרי - קבעינן, ממעלי שבתא לבתר מעלי שבתא לא קבעינן, מאי טעמא? בעבידתיה דשבתא טריד.	רב יהודה:												◊
לא יהבינן זמנא לא לבני כלה בכלה, ולא לבני ריגלא בריגלא.	רב נחמן:												◊
כי הוה אתו לקמיה דרב נחמן, אמר להו: וכי לדידכו כנופייכו?	[רב נחמן]												◊
והאידינא דאיכא רמאי - חיישינן.													◊
אם היה דבר שיש בו אחריות - חייב לשלם.													◊
לא דבר שיש בו אחריות ממש, אלא אפילו פרה וחורש בה, חמור ומחמר אחריו - חייבין להחזיר מפני כבוד אביהן.	מתני ליה רבי לר"ש בריה:												◊

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-kev:</p>	

בבא קמא-הגוזל ומאכיל		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
מטה ומיסב עליה, שולחן ואוכל עליו, מהו?	בעי מיניה רב כהנא אמר:											⚡	◊	ק.ג.		
(משלי ט') תן לחכם ויחכם עוד.	אמר לו: [רב]												!	◊	ק.ג.	
אין פורטין לא מתיבת המוכסין ולא מכיס של גבאין, ואין נוטלין מהם צדקה, אבל נוטל הוא מתוך ביתו או מן השוק.														■	ק.ג.	
אבל נותן לו דינר ונותן לו את השאר.	תנא:													■	ק.ג.	
ומוכסין.														■	ק.ג.	
דינא דמלכותא דינא	והאמר שמואל:													⚡	◊	ק.ג.
במוכס שאין לו קצבה	רב חנינא בר כהנא אמר שמואל:													!	◊	ק.ג.
במוכס העומד מאליו.	דבי ר' ינאי אמרי:													!	◊	ק.ג.
איכא דמתני לה אהא:														■	ק.ג.	
אסור ללבוש עשרה בגדים כלאים זה על זה להבריה בו את המכס	[תנן]													■	◊	ק.ג.
מתני' דלא כר"ע														⚡	◊	ק.ג.
אסור להבריה בהם את המכס	דתניא: [ת"ק]													⚡	◊	ק.ג.
מותר להבריה בהם את המכס	ר"ש אומר משום ר"ע:													⚡	◊	ק.ג.
בשלמא לענין כלאים בהא קמיפלגי:														⚡		ק.ג.
דבר שאין מתכוין מותר	דמר סבר: [ר"ע]													⚡		ק.ג.
דבר שאין מתכוין אסור	ומר סבר: [ת"ק]													⚡		ק.ג.
אלא להבריה בו את המכס מי שרי?														⚡		ק.ג.
דינא דמלכותא דינא	והאמר שמואל:													⚡	◊	ק.ג.
במוכס שאין לו קצבה	רב חנינא בר כהנא אמר שמואל:													!	◊	ק.ג.
במוכס העומד מאליו.	דבי ר' ינאי אמרי:													!	◊	ק.ג.
ואיכא דמתני אהא:														■	ק.ג.	
נודרין להרגין ולהרמין ולמוכסין - שהיא של תרומה אע"פ שאינה של תרומה, שהיא של בית מלך אע"פ שאינה של מלך	[תנן]													■	◊	ק.ג.
ולמוכסין														■	◊	ק.ג.
דינא דמלכותא דינא	והאמר שמואל:													⚡	◊	ק.ג.
במוכס שאין לו קצבה	רב חנינא בר כהנא אמר שמואל:													!	◊	ק.ג.
במוכס העומד מאליו.	דבי ר' ינאי אמרי:													!	◊	ק.ג.
במוכס כנעני	רב אשי:													!	◊	ק.ג.
ישראל וכנעני אנס שבאו לדין, אם אתה יכול לזכהו בדיני ישראל - זכהו ואמור לו: כך דינינו, בדיני כנענים - זכהו ואמור לו: כך דינכם, ואם לאו - באין עליו בעקיפין, דברי ר' ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]													⚡	◊	ק.ג.
אין באין עליו בעקיפין, מפני קידוש השם.	רבי עקיבא:													⚡	◊	ק.ג.
ור"ע, טעמא דאיכא קידוש השם, הא ליכא קידוש השם - באין, וגול כנעני מי שרי?														⚡		ק.ג.
מנין לגול כנעני שהוא אסור? ת"ל: (ויקרא כ"ה) אחרי נמכר גאולה תהיה לו, שלא ימשכנו ויצא, יכול יגלום עליו? ת"ל: (ויקרא כ"ה) וחשב עם קונהו, ידקדק עם קונהו	והתניא: אמר ר' שמעון, דבר זה דרש ר"ע כשבא מזפירין:													⚡	◊	ק.ג.
לא קשיא: הא בכנעני, הא בגר תושב.	רב יוסף:													!	◊	ק.ג.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-kev:	

בבא קמא-הגזול ומאכיל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
והא תרווייהו גבי הדדי כתיבי: לא לך אלא לגר, שנאמר: (ויקרא כ"ה) לגר, ולא לגר צדק אלא לגר תושב, שנאמר: לגר תושב, משפחת גר - זה העובד כוכבים, כשהוא אומר או לעקר - זה הנמכר לעבודת כוכבים	אמר ליה אביי:												◊	קיג:
לא קשיא: כאן בגזילו, וכאן בהפקעת הלוואתו.	אלא אמר רבא:												◊	קיג:
עבד עברי - הפקעת הלוואתו הוא	א"ל אביי:												◊	קיג:
רבא לטעמיה													!	קיג:
עבד עברי גופו קנוי.	דאמר רבא:												◊	קיג:
גזל כנעני אסור, אבידתו מותרת	רב ביבי בר גידל אמר ר"ש חסידא:												◊	קיג:
גזילו אסור													■	קיג:
מנין לגזל הכנעני שהוא אסור? שנאמר: (דברים ו') ואכלת את כל העמים אשר ה' אלהיך נתן לך, בזמן שהן מסורים בידך, ולא בזמן שאינם מסורין בידך	דאמר רב הונא:												◊	קיג:
אבידתו מותרת													■	קיג:
מנין לאבידת הכנעני שהיא מותרת? שנאמר: (דברים כ"ב) לכל אבדת אחיך, לאחריך אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר לכנעני.	דאמר רב חמא בר גור' אמר רב:												◊	קיג:
ואימא: הני מילי היכא דלא אתי לידיה, דלא מחייב לאהדורי בתרה, אבל היכא דאתי לידיה אימא ליהדרה.	רבינא:												◊	קיג:
(דברים כ"ב) ומצאתה, דאתאי לידיה משמע.	תניא, ר' פנחס בן יאיר												◊	קיג:
במקום שיש חילול השם, אפי' אבידתו אסור.	שמואל:												◊	קיג:
טעותו מותרת													◊	קיג:
כי הא דשמואל זבן מכותי לקנא דדהבא במר דפרזלא בד' זוזי, ואבלע ליה חד זוזא.	[שמואל]												○	קיג:
רב כהנא זבן מכותי מאה ועשרים חביתא במאה, ואבלע ליה חד זוזא, אמר ליה: חזי דעלך קא סמיכנא.	[רב כהנא]												○	קיג:
רבינא זבן דיקלא הוא וכותי לצלחא, א"ל לשמעיה: קדם ואייתי מעיקרו, דכותי מנינא ידע.	[רבינא]												○	קיג:
רב אשי הוה קאזיל באורחא, חזא שיבשא דגופנא בפרדיסא ותלי בה קיטופי דעינבי, אמר ליה לשמעיה: זיל חזי אי דכותי נינהו אייתי, אי דישראל נינהו לא אייתי לי.	[רב אשי]												○	קיג:
שמעיה הוה כותי דהוה יתיב בפרדיסא, אמר ליה: דכותי שרי?													○	קיג:
כותי שקיל דמי, ישראל לא שקיל דמי.	א"ל: [רב אשי]												○	קיג:
דינא דמלכותא דינא.	גופא, אמר שמואל:												◊	קיג:
תדע, דקטלי דיקלי וגשרי גישרי ועברין עליהו.	רבא:												○	קיג:
ודלמא משום דאיאוש להו מינייהו מרייהו	א"ל אביי:												◊	קיג:
אי לא דינא דמלכותא דינא היכי מייאשי? והא לא קא עבדי כדאמר מלכא, מלכא אמר: זילו וקטלו מכל באגי, ואינהו אזלו וקטלו מחד באגא	אמר ליה: [רבא]												◊	קיג:
שלוחא דמלכא כמלכא, ולא טרח, ואינהו אפסיד אנפשייהו, דאיבעי להו דאינקוט מכוליה באגי ומשקל דמי.													◊	קיג:
מאן דמשתכח בבי דרי, פרע מנתא דמלכא.	רבא:												◊	קיג:
וה"מ שותפא, אבל אריסא - אריסותיה הוא דקא מפיק.													◊	קיג:
בר מתא אבר מתא מיעבט.	ואמר רבא:												◊	קיג:
וה"מ דברלא ארעא וכרגא דהאי שתא, אבל שתא דחליף, הואיל ואפיס מלכא חליף.													◊	קיג:
הני דדיירי דרי בתוך התחום - אסור ליקח מהן, מאי טעמא? משום דמערבא היותא דמתא בהדייהו, חוץ לתחום - מותר ליקח מהם.	ואמר רבא:												◊	קיג:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-kev:</p>	

בבא קמא-הגוזל ומאכיל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אם היו בעלים מרדפים אחריהם, אפילו חוץ לתחום - אסור.	רבינא:												◊
דסלקין לעילא ודנחתין לתתא: האי בר ישראל דידע סהדותא לכותי ואזל ואסהיד ליה בדיני דכותי על ישראל חברה - משמתנין ליה. מאי טעמא? דאינהו מפקי ממונא אפומא דחד.	מכריז רבא, ואיתימא רב הונא:												◊
ולא אמרן אלא חד, אבל בתרי לא													◊
וחד נמי לא אמרן אלא בדיני דמגיסתא, אבל בי דוואר, אינהו נמי חד אמומתא שדו ליה.													◊
אדם חשוב דסמכי עליה כבי תרי, מפקי ממונא אפומיה ולא איבעי ליה לאסהודי, או דלמא כיון דאדם חשוב הוא, לא מצי משתמיט להו ומצי לאסהודי?	רב אשי, כי הוינא בי רב הונא איבעיא לן:												◊
תיקו.													◊
האי בר ישראל דזבין ליה ארעא לעובד כוכבים אמצרא דבר ישראל חברה - משמתנין ליה.	רב אשי:												◊
מאי טעמא?													◊
אי נימא משום דינא דבר מצרא													◊
זבין מעכו"ם וזבין לעכו"ם, ליכא משום דינא דבר מצרא	והאמר מר:												◊
אלא דאמר' ליה: ארבעית לי אריא אמצרא, משמתנין ליה עד דקביל עליה כל אונסא דאתי מחמתיה.													◊
נטלו מוכסין את חמורו ונתנו לו חמור אחר, נטלו לסטים את כסותו ונתנו לו כסות אחרת - הרי אלו שלו, מפני שהבעלים מתייאשין מהן.													◊
המציל מן הנהר או מן הגייס או מן הלסטין, אם נתיאשו הבעלים - הרי אלו שלו.													◊
וכן נחיל של דבורים, אם נתיאשו - הרי אלו שלו.													◊
נאמנת אשה, או קטן לומר מכאן יצא נחיל זה.	רבי יוחנן בן ברוקה:												◊
ומהלך בתוך שדה חבירו להציל את נחילו, ואם הזיק - משלם מה שהזיק													◊
אבל לא יקוץ את סוכו על מנת ליתן את הדמים	[ת"ק]												◊
אף קוצץ ונותן את הדמים.	ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:												◊
אם נטל - מחזיר לבעלים הראשונים.	תנא:												◊
קסבר: יאוש כדי לא קני, ומעיקרא באיסורא אתא לידיה.													◊
אם בא להחזיר - יחזיר לבעלים ראשונים. מ"ט? יאוש כדי קני. מיהו אי אמר אי אפשי בממון שאינו שלי - מחזיר לבעלים הראשונים.	ואיכא דאמרי:												◊
הרי אלו שלו, מפני שהבעלים כו'.													◊
לא שנו אלא לסטים עובד כוכבים, אבל ליסטים ישראל לא, סבר: למחר נקיטנא ליה בדינא.	רב אשי:												◊
אדרבה, איפכא מסתברא, עכו"ם דדייני בגיתי - לא מייאש, ישראל כיון דאמרי מימר - מייאש	מתקיף לה רב יוסף:												◊
אלא אי איתמר אסיפא איתמר:													◊
המציל מן העכו"ם ומן הלסטין, אם נתיאשו הבעלים - אין, סתמא - לא	[סיפא]												◊
לא שנו אלא עכו"ם, משום דדייני בגיתי, אבל לסטים ישראל, כיון דאמרי מימר - מייאש.													◊
עורות של בעל הבית - מחשבה מטמאתן, ושל עבדן - אין מחשבה מטמאתן, של גזלן - אין מחשבה מטמאתן, ושל גנב - מחשבה מטמאתן	תנו התם: [ת"ק]												◊
חילוף הדברים, של גזלן - מחשבה מטמאתן, של גנב - אין מחשבה מטמאתן, לפי שלא נתיאשו הבעלים.	רבי שמעון:												◊
מחלוקת בסתם, אבל בידוע - דברי הכל יאוש קני	עולא:												◊
בידוע נמי מחלוקת.	רבה:												◊
לא תיפלוג עליה דעולא, דתנן במתני' כוותיה:	אביי לרבה:												◊

◈ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

בבא קמא-הגוזל ומאכיל		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
לפי שלא נתייאשו הבעלים	[תנן]											◊	קיד.			
טעמא דלא נתייאשו הבעלים, אבל נתייאשו הבעלים - הרי אלו שלו.												⚡	קיד.			
אנן לפי שאין יאוש לבעלים מתנינן לה.	אמר ליה:											!	◊	קיד.		
נטלו מוכסין חמורו כו'	תנן:											■	◊	< קיד.		
מני?												⚡	◊	קיד.		
אי רבנן												!		קיד.		
קשיא גולן												⚡	⚡	קיד.		
אי ר"ש												!	⚡	קיד.		
קשיא גנב												⚡	⚡	קיד.		
בשלמא לעולא דאמר: בידוע - קני, הכא נמי בידוע ודברי הכל												!	⚡	◊	קיד.	
אלא לרבה דאמר: בידוע - נמי מחלוקת, הא מני? לא רבנן ולא ר"ש												⚡	⚡	◊	קיד.	
בלסטים מזויין, ור"ש היא.												!		◊	קיד.	
אי הכי, היינו גולן												⚡		קיד.		
תרי גוויי גולן.												!		◊	קיד.	
הגנב והגולן והאנס - הקדשן הקדש, ותרומתן תרומה, ומעשרותן מעשר	ת"ש:											■	⚡	◊	קיד.	
מני?												⚡		קיד.		
אי רבנן												!	⚡	קיד.		
קשיא גולן												⚡	⚡	קיד.		
אי ר"ש												!	⚡	קיד.		
קשיא גנב												⚡	⚡	קיד.		
בשלמא לעולא דאמר: בידוע - קני, הכא נמי בידוע ודברי הכל היא,												!	⚡	◊	קיד.	
אלא לרבה דאמר: בידוע נמי מחלוקת, הא מני? לא רבנן ולא ר"ש												⚡	⚡	◊	קיד.	
הכא נמי בלסטים מזויין, ור' שמעון היא.												!		◊	קיד.	
אי הכי, היינו גולן												⚡		קיד.		
תרי גוויי גולן.												!		◊	קיד.	
ואי בעית אימא: הא מתניתא רבי היא												!		◊	קיד.	
גנב כגולן	דתניא, רבי:											■	!	◊	קיד.	
וקיימא לן, כגולן לר"ש.												■	!	◊	קיד:	
אומר אני: גנב כגולן.	גופא: רבי:												■	◊	< קיד:	
כגולן דרבנן קאמר ולא קני, או דלמא כגולן דר"ש קאמר וקני?	איבעיא להו:												⚡	◊	קיד:	
נטלו מוכסין חמורו וכו'	ת"ש:												■	⚡	◊	קיד:
מני?													⚡		קיד:	
אי רבנן													!	⚡	קיד:	
קשיא גולן													⚡	⚡	קיד:	
אי ר"ש													!	⚡	קיד:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

בבא קמא-הגזול ומאכיל		Talmud Navigator											
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
קשיא גנב										ז			קיד:
אי אמרת בשלמא רבי כגולן דר"ש קאמר וקני, הא מני? רבי היא, משום הכי קני										ז	!		קיד:
אלא אי אמרת כגולן דרבנן קאמר ולא קני, הא מני? לא רבי ולא ר"ש ולא רבנן										ז	ז		קיד:
הב"ע - בלסטים מזויין, ור"ש היא.										ז	!		קיד:
אי הכי, היינו גולן										ז			קיד:
תרי גוויי גולן.										ז	!		קיד:
הגבב והגולן והאנס - הקדשן הקדש, ותרומתן תרומה, ומעשרותן מעשר	ת"ש:									ז	■		קיד:
מני?										ז	^		קיד:
אי רבנן										ז	!		קיד:
קשיא גולן										ז	ז		קיד:
אי ר"ש										ז	!		קיד:
קשיא גנב										ז	ז		קיד:
אי אמרת בשלמא גנב כגולן דר"ש קאמר, משום הכי קני										ז	!		קיד:
אלא אי אמרת גנב כגולן דרבנן, הא מני?										ז	ז		קיד:
בלסטים מזויין, ור"ש היא.										ז	!		קיד:
אי הכי, היינו גולן										ז			קיד:
תרי גוויי גולן.										ז	!		קיד:
לא דבר שיש בו אחריות ממש, אלא אפילו פרה וחורש בה, חמור ומחמר אחריו - חייבין להחזיר מפני כבוד אביהן	רב אשי לרבה: ת"ש, דמתני רבי לרבי שמעון בריה:									ז	!		קיד:
טעמא מפני כבוד אביהן, הא לאו כבוד אביהן לא										ז	!		קיד:
ש"מ: רבי גולן דר"ש קאמר, ש"מ.										ז	!		קיד:
וכן נחיל של דבורים.												■	קיד:
מאי וכן?												^	קיד:
הכי קאמר: אפילו נחיל של דבורים, דקנין דרבנן הוא, סד"א: האי כיון דרבנן בעלמא הוא דקני ליה, אפילו - סתמא נמי מייאש, קמ"ל: אם נתיאשו הבעלים - אין, אי לא - לא.												!	קיד:
נאמנת אשה וקטן כו'.	רבי יוחנן בן ברוקה:											■	קיד:
אשה וקטן בני עדות ניהו?												ז	קיד:
הכא במאי עסקינן - כגון שהיו בעלים מרדפין אחריהם, ואשה וקטן מסחין לפי תומם ואומר מכאן יצא נחיל זה.	רב יהודה אמר שמואל:											!	קיד:
אין מסיח לפי תומו כשר אלא לעדות אשה בלבד.	רב אשי:											■	קיד:
ולא? והרי נחיל של דבורים - מסיח לפי תומו הוא	רבינא לרב אשי:											ז	קיד:
שאני נחיל של דבורים, דקנין דרבנן הוא.												!	קיד:
ודאורייתא לא?												ז	קיד:
מעשה באדם אחד שהיה מסיח לפי תומו ואומר: זכרני כשאני תינוק ומורכבני על כתיפו של אבא, והוציאוני מבית הספר והפשיטוני את כתנתי והטבילוני לאכול בתרומה לערב, ורבי חנינא מסיים בה הכי: וחבירי בדילין ממני, והיו קורין אותי יוחנן אוכל חלות, והעלהו רבי לכהונה על פין	והאמר רב יהודה - אמר שמואל:											ז	קיד:

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof</p>
---	---

בבא קמא-הגוזל ומאכיל		Talmud Navigator											
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בתרומה דרבנן.												!	קיד:
ואכתי דאורייתא לא?												ז	קיד:
מעשה בא לפני ריב"ל, ואמרי לה: מעשה בא לפני רבי, בתינוק אחד שהיה מסיח לפי תומו ואמר: אני ואמי נשבינו לבין העכו"ם, יצאתי לשוב מים - דעתי על אמי, ללקוט עצים - דעתי על אמי, והשיאה רבי על פיו לכהונה	והא כי אתא רב דימי אמר רב חנא קרטיגנא, ואמרי לה רב אחא קרטיגנא משתעי:											ז	קיד:
בשבויה הקילו.												!	קיד:
אבל לא יקוץ את סוכו וכו'.													קיד:
תנאי ב"ד הוא, שיהא יורד לתוך שדה של חברו וקוצץ סוכו של חברו להציל את נחילו, ונטל דמי סוכו מתוך נחילו של חברו. ותנאי ב"ד הוא, שיהא שופך יינו ומציל את דובשנו של חברו, ונטל דמי יינו מתוך דובשנו של חברו. ותנאי ב"ד הוא, שיהא מפרק את עציו וטוען פשתנו של חברו, ונטל דמי עציו מתוך פשתנו של חברו, שע"מ כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ.	תנאי, ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:												קיד:
המכיר כליו וספריו ביד אחר, ויצא לו שם גניבה בעיר - ישבע לו לוקח כמה נתן ויטול, ואם לאו - לאו כל המנו, שאני אומר: מכרן לאחר ולקחן זה הימנו.													קיד:
וכי יצא לו שם גניבה בעיר מאי הוי? ליחוש דילמא זבניהו, והוא ניהו קא מפיק שמא												ז	קיד:
כגון שבאו בני אדם בתוך ביתו, ועמד והפגין בלילה ואמר נגנבו כליו.	רב יהודה אמר רב:											!	קיד:
כ"ש עילא מצא												ז	קיד:
כגון שהיתה מחתרת חתורה בתוך ביתו, ובני אדם שלנו בתוך ביתו יצאו ואנבורקראות של כלים על כתפיהם, והכל אומרים נגנבו כליו של פלוני.	רב כהנא מסיים בה משמיה דרב:											!	קיד:
ודלמא כלים הוו, ספרים לא הוו												ז	קיד:
כגון דקאמרי גמי ספרים.	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:											!	קיד:
וליחוש דלמא זוטרי, וקא טעין רברבין												ז	קיד:
דקאמרי ספר פלוני ופלוני.	רבי יוסי בר חנינא:											!	קיד:
ודלמא הוו עתיקי, וקא טעין חדתי												ז	קיד:
כגון דאמרי הללו כליו של פלוני, הללו ספריו של פלוני.	רב:											!	קיד:
ומי אמר רב הכי?												ז	קיד:
בא במחתרת ונטל כלים ויצא - פטור מ"ט? בדמי קננהו	והאמר רב:											ז	קיד:
ה"מ דקננהו בבא במחתרת, דמעיקרא מסר נפשיה לקטלא, אבל הני כיון דלא מסרו נפשיהו לקטלא - לא.												!	קיד:
לא שנו אלא בעל הבית העשוי למכור כליו, אבל בעל הבית שאינו עשוי למכור כליו, לא צריך לאהדורי עליה כולי האי.	רבא:												קיד:
ודלמא איצטריך ליה זוזי וזבין												ז	קטו:
הרי יצא לו שם גניבה בעיר.	רב אשי:											!	קטו:
גנב ומכר ואח"כ הוכר הגנב, רב משמיה דרבי חייא אמר: הדין עם הראשון	איתמר: [רב משמיה דרבי חייא]												קטו:
הדין עם השני.	ר' יוחנן משמיה דרבי ינאי:												קטו:
לא פליגי, כאן לפני יאוש - הדין עם השני, כאן לאחר יאוש - הדין עם הראשון, ותרוייהו אית להו דרב חסדא.	רב יוסף:												קטו:
ולא פליגי? הא מתנות כהונה כלפני יאוש דמי ופליגי	א"ל אביי:											ז	קטו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא קמא-הגזול ומאכיל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר לו מכור לי מעיה של פרה, והיו בהן מתנות - נותנן לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים, לקח הימנו במשקל - נותנו לכהן ומנכה לו מן הדמים	דתנן:									◊			קטו.
לא שנו אלא ששקל לעצמו, אבל שקל לו הטבח - הדין עם הטבח	ואמר רב:									◊			קטו.
אימא: אף דין עם הטבח, מהו דתימא אין מתנות כהונה נגזלות, קמ"ל.										◊			קטו.
פליגי, במאי פליגי?	ולאביי דאמר:												קטו.
בדרב חסדא.													קטו.
כגון שנתיישו הבעלים ביד לוקח ולא נתיישו ביד גנב, ובהא פליגי:	רב זביד:									◊			קטו.
יאוש ואח"כ שינוי רשות - קני, שינוי רשות ואח"כ יאוש - לא קני	מר סבר: [ר' יוחנן משום דר' ינאי]	◆	■										קטו.
לא שנוא.	ומ"ס: [רב משמיה דר' חייא]	◆	■										קטו.
בגלימא - דכ"ע לא פליגי דהדר למריה, והכא בעשו בו תקנת השוק קמיפלגי:	רב פפא:									◊			קטו.
הדין עם הראשון, דינא דלוקח דלישקול זוזי מגנב, ולא עשו בו תקנת השוק	רב משמיה דר' חייא:	◆	■										קטו.
הדין עם השני, דינא דלוקח דלישקול מבעל הבית, ועשו בו תקנת השוק.	ר' יוחנן משום דר' ינאי:	◆	■										קטו.
וסבר רב: לא עשו בו תקנת השוק?													קטו.
והא רב הונא תלמידיה דרב הוה, וחנן בישא גנב גלימא וחבנה, אתא לקמיה דרב הונא										◊	○		קטו.
א"ל ליהווא גברא: זיל שרי עביטך	[רב הונא]	■											קטו.
שאני חנן בישא, כיון דליכא לאישתלומי מיניה, כלא הוכר דמי.													קטו.
אם גנב מפורסם הוא, לא עשו בו תקנת השוק.	רבא:												קטו.
והא חנן בישא דמפורסם הוה, ועשו בו תקנת השוק													קטו.
נהי דמפורסם לבישוא, לגניבותא לא מפורסם.													קטו.
גנב ופרע בחובו, גנב ופרע בהיקיפו - לא עשו בו תקנת השוק, דאמרי: לא אדעתא דהנהו יהיבת ליה מידי.	איתמר:												קטו.
משכנתא שוי מאתן במאה - עשו בו תקנת השוק													קטו.
שוה בשוה - אמיר אמר: לא עשו בו תקנת השוק	[אמיר]	◆	■										קטו.
עשו בו תקנת השוק.	מר זוטרא:	◆	■										קטו.
זבינא שוה בשוה - עשו בו תקנת השוק													קטו.
שוה מאה במאתן - רב ששת אמר: לא עשו בו תקנת השוק	[רב ששת]	◆	■										קטו.
עשו בו תקנת השוק.	רבא:	◆	■										קטו.
והלכתא: בכלהו עשו בו תקנת השוק, לבר מגנב ופרע בחובו, גנב ופרע בהיקיפו.													קטו.
אבימי בר נאזי חמה דרבינא הוה מסיק בההוא גברא ארבעה זוזי, גנב גלימא אתיא ניהליה, אופיה ארבעה זוזי אחריני, לסוף הוכר הגנב, אתא לקמיה דרבינא													קטו.
קמאי - גנב ופרע בחובו, ולא בעי למיתב ליה ולא מידי, הנך ארבעה זוזי אחריני, שקול זווח והדר גלימי.	אמר: [רבינא]												קטו.
ודלמא גלימא בהני זוזי קמאי יהבה ניהליה, גנב ופרע בחובו גנב ופרע בהיקיפו, וארבעה זוזי בתראי הימוני הימניה, כי היכי דהימניה מעיקרא	מתקיף לה רב כהן:	⚡											קטו.
איגלגל מילתא מטא לקמיה דרבי אבהו	[רבי אבהו]												קטו.
הלכתא כרב כהן.	אמר: [רבי אבהו]												קטו.
נרשאה גנב ספרא, זבניה לפפונאה בתמן זוזי, אזל פפונאה זבניה לבר מחוזאה במאה ועשרין זוזי, לסוף הוכר הגנב													קטו.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

בבא קמא-הגוזל ומאכיל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ליזיל מרי דספרא ויהב ליה לבר מחוזא תמנן זווי ושקיל ספריה, ואזיל בר מחוזא ושקיל ארבעין מפפונאה.	אביי:											◊	קטו.
השתא לוקח מגנב עשו בו תקנת השוק, לוקח מלוקח מיבעיא?	מתקיף לה רבא:	◊											קטו.
ליזיל מריה דספרא ויהיב ליה לבר מחוזא מאה ועשרין זווי ושקיל ספריה, וליזיל מרי דספרא ולישקול ארבעין מפפונאה ותמנן מנרשאה.	אלא אמר רבא:											◊	קטו.
זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש, נסדקה חבית של דבש, ושפך זה את יינו והציל את הדבש לתוכו - אין לו אלא שכרו ואם אמר אציל את שלך ואתה נותן לי את שלי - חייב ליתן לו.													קטו.
שטף נהל חמורו וחמורו חבירו, שלו יפה מנה ושל חבירו מאתים, והניח זה את שלו והציל את של חבירו - אין לו אלא שכרו ואם אמר לו אני אציל את שלך ואתה נותן לי את שלי - חייב ליתן לו.													קטו.
ואמאי? לימא ליה: מהפקירא קא זכינא												◊	קטו.
הרי שהיה טעון כדי יין וכדי שמן וראה שהן משתברות, לא יאמר הרי זה תרומה ומעשר על פירות שיש לי בתוך ביתי, ואם אמר - לא אמר כלום	מי לא תניא:											◊	קטו.
כשעקל בית הבד כרוך עליה	כדא"ר ירמיה:											◊	קטו.
ה"נ כשעקל בית הבד כרוך עליה.												◊	קטו.
ואם אמר - לא אמר כלום												◊	קטו.
מי שבא בדרך ומעות בידו ואנס כנגדו, לא יאמר הרי פירות שיש לי בתוך ביתי מחוללים על מעות הללו, ואם אמר - דבריו קיימין	והתניא:											◊	קטו.
הכא במאי עסקינן - בשיכול להציל.												◊	קטו.
אי בשיכול להציל, לכתחלה אמאי לא יאמר?												◊	קטו.
בשיכול להציל על ידי הדחק.												◊	קטו.
וכל היכא דאיכא הפסידא, לכתחלה לא יאמר?												◊	קטו.
הרי שהיו לו עשר חביות של טבל טמא, וראה אחת מהן שנשברה או שנתגלתה, אומר הרי היא תרומת מעשר על תשע הברותיה, ובשמן לא יעשה כן, מפני הפסד כהן	והתניא:											◊	קטו.
כשעקל בית הבד כרוך עליה.	רבי ירמיה:											◊	קטו.
בשלמא שנשברה חזיא, אלא נתגלתה למאי חזיא?												◊	קטו.
וכ"ת חזיא לזילוף												◊	קטו.
מים שנתגלו - הרי זה לא ישפכם ברשות הרבים, ולא יגבל בהן את הטיט, ולא ירבץ בהן את הבית, ולא ישקה מהם את בהמתו ולא בהמת חבירו	והתניא:											◊	קטו.
דעבר לה במסנת כר' נחמיה												◊	קטו.
מסנת יש בה משום גילוי	דתניא:											◊	קטו.
אימתי? בזמן שהתחונה מגולה, אבל בזמן שהתחונה מכוסה, אף על פי שהעליונה מגולה - אין בה משום גילוי, לפי שארס של נחש דומה לספוג, וצף ועומד במקומו.	רבי נחמיה:											◊	קטו.
לא שנו אלא שלא טרקו, אבל טרקו - אסור?	לאו איתמר עלה, א"ר סימון אריב"ל:											◊	קטו.
התם נמי אפשר דמנח מידי אפומא דחביתא דשפי ליה.												◊	קטו.
ורבי נחמיה, מי תרמינן?												◊	קטו.
תרמינן מן הטמא על הטמא ומן הטהור על הטהור ומן הטהור על הטמא, אבל לא מן הטמא על הטהור	והתניא: [ת"ק]											◊	קטו.
אף מן הטמא על הטמא לא התירו לתרום אלא בשל דמאי	רבי נחמיה:											◊	קטו.
הכא נמי בשל דמאי.												◊	קטו.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא קמא-הגוזל ומאכיל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קטו	
ובשמן לא יעשה כן, מפני הפסד כהן.	אמר מר:												◊	קטו
מאי שנא שמן? דראוי להדליק, יין נמי ראוי לזילוף													ז	קטו
וכי תימא, זילוף לאו מילתא היא													!	קטו
שותין מלוג בסלע, ומזלפין מלוג בשתיים	והאמר שמואל משום רבי חייא:												ז	קטו
הכא במאי עסקינן - בחדש.													!	קטו
והא ראוי לישנן													ז	קטו
אתי ביה לידי תקלה.													!	קטו
שמן נמי אתי ביה לידי תקלה													ז	קטו
דמנח בכלי מאוס.													!	קטו
יין נמי מנח ליה בכלי מאוס													ז	קטו
השתא לזילוף קא בעי ליה, בכלי מאוס קא מנח ליה?													!	קטו
ותקלה עצמה תנאי היא													■	קטו
חבית של יין של תרומה שנשמאת - בית שמאי אומרים: תשפך הכל	דתניא: [בית שמאי]												◆	קטו
תעשה זילוף	בית הלל:												◆	קטו
אני אכריע, בבית - תעשה זילוף, ובשדה - תשפך הכל	ר' ישמעאל ב"ר יוסי:												■	קטו
בישן - תעשה זילוף, ובחדש - תשפך הכל	איכא דאמרי:												■	קטו
אמרו לו: אין הכרעה שלישיית מכרעת.													■	קטו
אם אמר לו אציל את שלך וכו'.													■	קטו
אמאי? ונימא ליה: משטה אני בך													ז	קטו
הרי שהיה בורח מבית האסורין והיתה מעבורת לפניו, אמר לו טול דינר והעבירני - אין לו אלא שכרו	מי לא תניא:												ז	קטו
אלמא אמר ליה: משטה אני בך													ז	קטו
הכא נמי לימא ליה: משטה אני בך													ז	קטו
הא לא דמי אלא לסיפא:													!	קטו
ואם אמר לו טול דינר זה בשכרך והעבירני - נותן לו שכרו משלם.	[סיפא]												!	קטו
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?													ז	קטו
בצייד השולה דגים מן הים, וא"ל אפסדתני כוורי בזוזא.	רמי בר חמא:												!	קטו
שטף נהר חמורו וחמור חברו, שלו יפה מנה וכו'.													■	קטו
וצריכא דאי אשמעינן קמייתא, התם הוא דכי פירש יהיב ליה דמי כוליה, משום דבידים קא פסיד, אבל הכא דממילא, נימא אין לו אלא שכרו ואי אשמעינן סיפא, הכא הוא דבסתמא אין לו אלא שכרו, משום דממילא, אבל התם דבידים, אימא אפילו בסתמא יהיב ליה דמי כולה, צריכא.													■	קטו
ירד להציל ועלה שלו מאליו, מהו?	בעא מיניה רב כהנא מרב:												^	קטו
משמאי רחימו עליה.	א"ל: [רב]												!	קטו
כי הא דרב ספרא הוה קא אזיל בשירתא, לוינהו ההוא ארי כל לילא קא שדר ליה חמרא חדד מינייהו וקא אכיל, כי מטא זמניה דרב ספרא, שדר ליה חמרא ולא אכליה, קדים רב ספרא וזכה ביה.	[רב ספרא]												o	קטו
למה ליה למיזכי ביה? נהי דכי אפקריה אדעתא דאריה אפקריה, אדעתא דכ"ע לא אפקריה	רב אחא מדיפתי לרבינא:												ז	קטו

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא קמא-הגוזל ומאכיל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רב ספרא לרווחא דמילתא הוא דעבד.	א"ל: [רבינא]											◊	קטז.
ירד להציל ולא הציל, מהו?	בעא מיניה רב מרבי:											◊	קטז.
וזה שאילה, אין לו אלא שכרו.	אמר לו: [רבי]											◊	קטז.
השוכר את הפועל להביא כרוב ודורמסקנין לחולה, והלך ומצאו שמת או שהבריא - נותן לו שכרו משלם מי דמי? התם עביד שליח שליחותיה, הכא לא עביד שליח שליחותיה.	איתיביה: אמר לו: [רבי]											◊	קטז.
שיירא שהיתה מהלכת במדבר ועמד עליה גייס לטורפה - מחשבין לפי ממון ואין מחשבין לפי נפשות, ואם שכרו תייר ההולך לפניהם - מחשבין אף לפי נפשות, ולא ישנו ממנהג החמרין.	ת"ר:											◊	קטז.
רשאין החמרין להתנות, שכל מי שיאבד לו חמורו יעמיד לו חמור אחר.												◊	קטז.
בכוסיא - אין מעמידין, שלא בכוסיא - מעמידין לו												◊	קטז.
ואם אמר תנו לי ואני אשמור - אין שומעין לו.												◊	קטז.
פשיטא												◊	קטז.
לא צריכא דאית ליה חמרא אחרינא, מהו דתימא הא קא מינטר ליה, קמ"ל, שאני נטירותא דחד מנטירותא דבי תרי.												◊	קטז.
ספינה שהיתה מהלכת בים, עמד עליה נחשול לטובה והקילו ממשאה - מחשבין לפי משאוי ואין מחשבין לפי ממון, ולא ישנו ממנהג הספנים.	ת"ר:											◊	קטז.
ורשאין הספנים להתנות, שכל מי שאבדה לו ספינה יעמיד לו ספינה אחרת.												◊	קטז.
אבדה לו בכוסיא - אין מעמידין, שלא בכוסיא - מעמידין לו ואי פירש למקום שאין הספינות הולכין - אין מעמידין.												◊	קטז.
פשיטא												◊	קטז.
לא צריכא, דבניסן מרחקי חד אשלא, ובתשרי מרחקי תרי אשלי, וקא אזיל ביומי ניסן למקום תשרי, מהו דתימא דושיה נקיש ואזיל, קמ"ל.												◊	קטז.
שיירא שהיתה מהלכת במדבר ועמד גייס וטרפה, ועמד אחד מהן והציל - הציל לאמצע, ואם אמר אני אציל לעצמי - הציל לעצמו.	ת"ר:											◊	קטז.
היכי דמי?												◊	קטז.
אי דיכול להציל												◊	קטז.
אפילו סיפא נמי לאמצע												◊	קטז.
ואי דלא - יכול להציל												◊	קטז.
אפילו רישא נמי לעצמן												◊	קטז.
הכא בשותפין עסקינן, וכגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו, אמר - פליג, לא אמר - לא פליג.	רמי בר חמא:											◊	קטז.
הכא בפועלין עסקינן, וכרב	רבא:											◊	קטז.
פועל יכול לחזור בו אפילו בחצי היום, וכמה דלא הדר ביה כברשותיה דבעל הבית דמי, וכי הדר ביה טעמא אחרינא הוא, דכתיב: (ויקרא כ"ה) כי לי בני ישראל עבדים, ולא עבדים לעבדים.	דאמר רב:											◊	קטז.
כשיכול להציל ע"י הדחק, גלי דעתיה - לעצמו, לא גלי דעתיה - לאמצע.	רב אשי:											◊	קטז.